

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน
FACTORS AFFECTING TO THE DISCIPLINE OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN
THE UPPER SOUTHERN REGION

สันติกร รักสองหมื่น ¹, เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ ², ไพศาล หวังพานิช ³ และสงวนพงศ์ ชวนชม ⁴
Santikorn Raksongmuen ¹, Sermsak Wisalaporn ², Paisarn Wangpanich ³
and Sanguanpong Chuanchom⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน และ 3) เพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตภาคใต้ตอนบน จำนวน 236 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 118 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 118 คน หัวหน้างานปกครองหรือหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน จำนวน 118 คน ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา จำนวน 118 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,180 คน รวมทั้งหมด 1,534 คนตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) สภาพครอบครัวของนักเรียน 2) สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน 3) จิตลักษณะของนักเรียน และ 4) การปรับตัวทางสังคมของนักเรียน ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีวินัยของนักเรียน ประกอบด้วย 1) ความรับผิดชอบ 2) พฤติกรรมเชิงจริยธรรม และ 3) การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ระดับการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน มีระดับการมีวินัยโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าระดับการมีวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ และด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม

¹ ศึกษานิเทศก์ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

² ศาสตราจารย์ ดร. สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล : ประธานที่ปรึกษา

³ รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล : กรรมการที่ปรึกษา

⁴ อาจารย์ ดร. สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล : กรรมการที่ปรึกษา

Corresponding author : e-mail : santikon.rak@gmail.com

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน มีค่าอิทธิพลรวม $Beta = 0.65$ รองลงมา ปัจจัยด้านสภาพครอบครัวของนักเรียน ส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน มีค่าอิทธิพลรวม $Beta = 0.39$ ปัจจัยด้านจิตลักษณะของส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน มีค่าอิทธิพลรวม $Beta = 0.20$ และ และปัจจัยด้านการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน มีเส้นทางส่งผลทางตรงส่งผลทางตรงโดยไม่มีผลการส่งผลทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน มีค่าอิทธิพลรวม $Beta = 0.15$

3. ลักษณะของรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบนที่สร้างขึ้นมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผล, การมีวินัย, นักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน

Abstract

The purposes of this research were to study 1) the factors affected to the discipline of Secondary School Students in the Upper Southern Region. The specific objectives are; 1) to study the discipline of Secondary School Students in the Upper Southern Region, 2) to study the factors affected to the discipline of Secondary School Students in the Upper Southern Region, and 3) to study the relationship of factors affected on the discipline of Secondary School Students in the Upper Southern Region. Population used in this study is 236 secondary schools situated in the Upper South. Sampling is 118 secondary schools. The information are from the school administrators, head department of student affairs, student advisee's teachers and 1180 of 3rd year secondary school students. The independent variables include; 1) the condition of their families, 2) the school environment, 3) psychological characteristics of students and 4) the social adjustment of students. The variables including the discipline of the student consisting of 1) responsibility 2) ethical behavior, and 3) the rules of society. A research instrument, created by researcher is questionnaires. Data were analyzed by using computer software packages.

The results were as follows.

1. The level of discipline as a whole is classified as a moderate on the level of discipline of the students were in the middle level on all sides. Sequentially as follows; ethical behavior, areas of responsibility and the rules of society.

2. The factors affected to the discipline of the students sequentially as follows; 1) the school environmental factors are direct and indirect impacted on the discipline of secondary school students. The total influence impacted at Beta = 0.65, 2) for the condition of the students families are direct and indirect impacted on the discipline of secondary students. The total influence impacted at Beta = 0.39, 3) the influence of psychological characteristics of students factors are direct and indirect impacted on the discipline of high school students at Beta = 0.20 and 4) the social adjustment factors results are no direct impacted on the discipline. The Influence of Beta = 0.15.

3. The relationship of the factors that affected to the discipline of secondary school students in the upper southern region are in harmony with the empirical data.

Keywords : Factors Affecting, The Discipline, Secondary School Students in the Upper Southern Region

บทนำ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชดำรัสพระราชทานเนื่องในวโรกาสต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การขาดระเบียบวินัยของคนไทยว่า “...ข้อสังเกตที่ประทับใจของข้าพเจ้าในระหว่างที่อยู่ประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ ข้อหนึ่งก็คือ ถ้าประเทศไทย ประชาชนมีระเบียบวินัยดีประเทศนั้นก็เจริญ และอยู่ในฐานะดี ความเข้าใจในการรักษา ระเบียบวินัยนี้แหละย่อมเป็นปัจจัยสังคมอันหนึ่ง จะนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญวัฒนาถาวร ข้าพเจ้าขอฝากความคิดนี้ไว้กับท่านทั้งหลาย ด้วย...”ซึ่งจากพระราชดำรัสดังกล่าว บ่งบอก ถึงความห่วงใยของพระองค์ ในเรื่องคุณภาพ ของคนไทยในปัจจุบันโดยเน้นที่อนาคตของชาติ คือเด็กและเยาวชน ที่มีปัญหาเรื่องพฤติกรรม และระเบียบวินัย ถ้าหากขาดการอบรมสั่งสอน ที่ดีจากครอบครัว ครอบครัว โรงเรียน และผู้มี

ส่วนเกี่ยวข้องแล้ว ส่งผลให้เด็กและเยาวชน เหล่านี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่มีคุณภาพ กระทำ ผิดกฎ กติกา ของสังคม และที่สำคัญคือการก ระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมืองเป็นอาชญากร หรือต้องโทษในที่สุด ส่งผลเสียอย่างร้ายแรง ต่อสังคมและประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 32)

ซึ่งในแต่ละปีมีข้อมูลและสถิติเกี่ยวกับ บุคคลที่กระทำผิดกฎหมายบ้านเมืองและ ต้องโทษเป็นจำนวนมากจากข้อมูลของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มีคดีเกิดขึ้นมากมาย ซึ่งจากสถิติคดีอาญารายเดือนที่เกิดขึ้นทั่ว ราชอาณาจักรที่น่าสนใจตั้งแต่เดือน เมษายน 2553 – กันยายน 2553 มีคดีความเกิดขึ้น สูงมากซึ่งสามารถจับกุมได้ถึง 1,183,871 คดี และจากสถิติคดีอุบัติเหตุจากรถทางบกทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ

เป็นรายเดือน ตั้งแต่เดือน มกราคม - มิถุนายน ปี 2553 โดยมีสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ ดังนี้ (1) ขับรถเร็วเกินอัตราที่กำหนด 5,796 คดี (2) ตัดหน้ากระชั้นชิด 5,149 คดี (3) แซงรถผิดกฎหมาย 1,435 คดี (4) ขับรถไม่เปิดไฟ 113 คดี (5) ไม่ให้สัญญาณจอด/ชะลอ/เลี้ยว 1,001 คดี (6) ฝ่าฝืนป้ายหยุด 740 คดี (7) ฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร 1,078 คดี (8) ไม่ขับรถในช่องซ้ายสุด 551 คดี (9) รถเสีย ไม่แสดงสัญญาณ 83 คดี (10) บรรทุกเกินอัตรา 17 คดี (11) เมาสุรา 2,705 คดี (12) เสพสารออกฤทธิ์ต่อจิต 15 คดี (13) ขับรถผิดช่องทาง 862 คดี (14) ไม่ให้รถมีสิทธิไปก่อน 845 คดี (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2553 : ออนไลน์)

วินัยมีความสำคัญและจำเป็นต่อมนุษย์ทุกคนซึ่งบุคคลสามารถใช้เป็นสิ่งช่วยเหลือเพื่อให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข บุคคลถ้าหากขาดซึ่งการมีวินัยแล้วจะมีความยากลำบากในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม และจะเป็นปัญหาต่อสังคมโดยส่วนรวม วินัยเป็นสิ่งควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคม วินัยเป็นรากฐานของมนุษย์ ทั้งในระดับบุคคล องค์กร และสังคมเป็นข้อปฏิบัติเพื่อให้มนุษย์อยู่รวมกัน และดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (กฤษจา ดอนทอง, 2549 : 13)

ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ต้องเริ่มที่ การให้ความรู้ พัฒนา ฝึกฝน อบรม และการปลูกฝังเรื่องระเบียบวินัยแก่เด็กและเยาวชน ซึ่งต้องอาศัยการศึกษาในการพัฒนาคน เพราะการพัฒนาคนคือการพัฒนาชาติ ด้วยเหตุนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 (3) ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับนโยบายด้านศาสนาสังคม

การสาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรม คือ “รัฐจะต้องพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกๆระดับและทุกรูปแบบ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคมจัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติจัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก” (ราชกิจจานุเบกษา, 2550)

หากเราต้องการที่ปลูกฝังความ มีระเบียบวินัย และวินัยในตนเองให้คนในชาติ ก็ควรที่จะปลูกฝังวินัยให้กับเยาวชน โดยเริ่ม ตั้งแต่เด็ก เพราะเด็กยังไม่เคยมีความเคยชิน กับพฤติกรรมไร้ระเบียบวินัย นั่นคือ พฤติกรรม ของเด็กอยู่ในประพฤติกรรมที่ไม่มีทิศทาง ที่แน่นอนเด็ก ๆ จะมีพฤติกรรมไปในทางใด จึงขึ้นอยู่กับบุคคลและสภาพแวดล้อมของการ ปลูกฝังความมีระเบียบวินัยที่ดีที่สุด คือการ ถ่ายทอดทางสังคม (Socialization) เพราะบุคคลจะรับเอาทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อต่าง ๆ ในสังคมมาเป็นของตนเอง การถ่ายทอดทางสังคมทำได้ ทางตรง คือ การอบรมสั่งสอน การลงโทษ และให้รางวัล หรือทางอ้อม ได้แก่ การเป็นแบบอย่างให้ มีการเลียนแบบ เป็นต้น (สิรินภรณ์ บุญสำเร็จ, 2546 : 27)

สังคมจะเกิดความสงบสุขได้นั้น เนื่องจากความมีวินัยของคนในสังคมอันมีความจำเป็นที่ทุกคนจะต้องยึดถือปฏิบัติตามที่ สังคมกำหนดถ้าสังคมขาดระเบียบวินัยอาจจะ นำมาสู่ปัญหาต่างๆข้างต้นการสร้างระเบียบวินัย ในสังคมจึงจำเป็นต้องวางรากฐานให้กับสมาชิก ในสังคมตั้งแต่วัยเด็กเพราะเด็กคือบุคคล

ที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัยนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นเพราะวินัยเป็นสิ่งสัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ทางสังคมในการปกครองระบอบประชาธิปไตยโรงเรียนจึงต้องแนะแนวทางให้นักเรียนสามารถประพฤติตนให้เป็นผู้มีวินัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีวินัยในตนเอง (พงษ์ศักดิ์นามกอง, 2547 : 26)

ปัจจัยต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับวินัยนักเรียน นักศึกษา ได้แก่ ปัจจัยจากตัวนักเรียนนักศึกษา และปัจจัยจากสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อวินัยนักเรียนนักศึกษาทั้งโดยตรงและทางอ้อม ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม สภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม คือ สภาพแวดล้อมทางกาย ได้แก่ สภาพต่าง ๆ ที่มนุษย์จัดทำขึ้นมา เช่น อาคาร สถานที่ ภูมิประเทศ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้สามารถมองเห็นและจับต้องได้ ส่วนสภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรมคือ ระบบคุณค่าที่ยึดถือปฏิบัติเกี่ยวข้องกับกลุ่ม สังคม ความรู้ ความคิด ฯลฯ ส่วนสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเป็นการผสมผสานกันระหว่างหลักสูตร เนื้อหาสาระของวิชาที่เรียน ครู ภาวะเทียบข้อบังคับ การปกครอง และเพื่อร่วมชั้นเรียนร่วมสถานศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน ทั้งในด้านการพัฒนาความคิด การสร้างเสริมประสบการณ์ การปรับตัว และบุคลิกภาพ ให้สอดคล้องกับสภาพและการดำรงชีวิตในสังคม ปัจจัยสัมพันธ์ที่เอื้อต่อการมีวินัยของนักเรียนนักศึกษา บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นต้น (กฤษจา ดอนทอง, 2549 : 41) นอกจากนี้จิตลักษณะ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต ทศนคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียน และยังรวมไปถึง

สภาพแวดล้อมในโรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีวินัยของนักเรียน นักศึกษา เช่นกัน (ธัญญรัตน์ โพธิสาร, 2548 : 125 - 129)นอกจากนี้สถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคม เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อแนวคิดพฤติกรรม และบุคลิกภาพของบุคคลอย่างมากที่จะสร้างเสริมตัวเด็กและวัยรุ่นให้เป็นบุคคลที่มีประโยชน์แก่ตนเองและสังคม เพราะเด็กและวัยรุ่น เป็นวัยแห่งการปรับตัว การแสดงตัว ก่อปัญหา มีความเครียดทางอารมณ์ และเป็นวัยที่จะแสวงหาตนเอง พร้อมทั้งพัฒนาบุคลิกภาพและพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเอง ดังนั้นครอบครัวจึงมีอิทธิพลที่จะพัฒนาเด็กไปในทางที่ดีหรือเลวก็ได้ (สายใจ อัจจงค์, 2545 : 1)

จากการศึกษางานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียน พบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนในระดับตัวแปรหรือองค์ประกอบที่อยู่ในระดับน้อย ยังไม่มีความลึกให้เนื้อหาสาระและมีความครอบคลุมของปัจจัยและตัวแปรที่สังเกตได้ต่าง ๆ ที่ส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ดังนั้นผู้วิจัยซึ่ง มีความตระหนักถึงความสำคัญของการมีระเบียบวินัยของคนในสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศและสังคม สร้างความสงบเรียบร้อยให้กับบ้านเมือง จึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียน เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาระเบียบวินัยของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน โดยมี

วัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน
3. เพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีผู้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน โดยศึกษาว่านักเรียนมีวินัยอยู่ในระดับใด มีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียน และความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมีลักษณะอย่างไร โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตภาคใต้ตอนบน ปีการศึกษา 2554 จำนวน 8 จังหวัด 4 เขตพื้นที่การศึกษา มีโรงเรียนทั้งสิ้น จำนวน 236 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตภาคใต้ตอนบน ปีการศึกษา 2554 จำนวน 118โรงเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Select) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครู

ประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หัวหน้างานปกครองหรือหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน และผู้บริหารโรงเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตภาคใต้ตอนบน ปีการศึกษา 2554 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามในการวิจัยใช้สถานศึกษาเป็นหน่วยการวิเคราะห์ข้อมูล (Unit of Analysis) การวิจัยครั้งนี้ กำหนดตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียน และกำหนดตัวแปรตามเป็นวินัยของนักเรียน ตัวแปรอิสระ คือปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียน โดยการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดกลุ่มตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านสภาพครอบครัวของนักเรียน มีตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ (1) การอบรมเลี้ยงดู และ (2) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว 2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน มีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ (1) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (2) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และ (3) บรรยากาศภายในโรงเรียน 3. ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักเรียน มีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ (1) ความเชื่ออำนาจในตน (2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ (3) ลักษณะมุ่งอนาคต และ 3. ปัจจัยด้านการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน มีตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ (1) ความสามารถในการปรับตัว และ (2) พฤติกรรมการเลียนแบบตัวแปรตาม คือการมีวินัยของนักเรียน ซึ่งมีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ 1. ด้านความรับผิดชอบ 2. ด้าน

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมและ 3. ด้านการปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์ของสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เพื่อใช้ วัดตัวแปรของการวิจัย คือ แบบสอบถาม สำหรับนักเรียน ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา หัวหน้างานปกครองหรือหัวหน้าฝ่ายกิจการ นักเรียน และผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ตอบ จำนวน 4 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามสำหรับ นักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของ ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามระดับการมีวินัย ของนักเรียน

ตอนที่ 3 สอบถามปัจจัยที่ส่งผล ต่อการมีวินัยของนักเรียน

ฉบับที่ 2 - 4 แบบสอบถามสำหรับ ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบสอบถามสำหรับหัวหน้า งานปกครองหรือหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน และแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยแต่ละฉบับแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของ ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามระดับการมีวินัย ของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมี ขั้นตอนการดำเนินการดังนี้ 1) จัดทำเครื่องมือ วิจัยฉบับร่างให้สอดคล้องกับแนวคิดทางทฤษฎี ตัวแปรในการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ 2) เสนอเครื่องมือวิจัยฉบับร่างต่อคณะกรรมการ

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความ ถูกต้องตามแนวคิดทางทฤษฎี ตัวแปร ในการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ 3) ตรวจสอบ ความตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index : CVI) และตรวจสอบ ข้อความและภาษา (Face Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 ท่าน

ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพของ เครื่องมือโดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้วยการนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิตามที่กำหนด ตรวจสอบความ เที่ยงตรงตามเนื้อหาจำนวน 7 ท่านเป็น ผู้พิจารณาความเห็นและให้คะแนนความตรง เชิงเนื้อหาของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยใช้ ดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index : CVI) ซึ่งผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของ นักเรียนผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับตัวแปรปรากฏว่าทุกข้อ คำถามมีค่า CVI สูงกว่า 0.80 แสดงว่าทุกข้อ คำถามมีความสอดคล้องกันซึ่งหมายถึงทุกข้อ คำถามมีความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ เป็นแบบสอบถามได้ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ว่าค่า CVI มากกว่า 0.80 ขึ้นไป ถือว่าค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับที่ใช้ได้ (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2554)

หลังจากนั้น ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย (Try - out) กับผู้ตอบแบบสอบถามในโรงเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนระดับ มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา การมัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการ

ศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด นครศรีธรรมราช ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 หน่วยวิเคราะห์ นำข้อมูลซึ่งเป็นผลการตอบ มาวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่า อำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) และการหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการ วิเคราะห์เครื่องมือวิจัยได้ค่าอำนาจจำแนกและ ค่าความเชื่อมั่นรายข้อ ระหว่าง 0.94 – 0.97 ซึ่งแบบสอบถามระดับการมีวินัยของนักเรียนมี ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.97 และแบบสอบถาม บัณฑิตที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมีค่า ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.94 และดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้สมบูรณ์มากขึ้น แล้ว นำเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อ ตรวจสอบความสมบูรณ์ และจัดพิมพ์เพื่อใช้เป็น เครื่องมือวิจัยต่อไป

ต่อมาผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล เพื่อเป็นหนังสือ นำ ในการขอความอนุเคราะห์จากผู้ให้ข้อมูลในการ ตอบแบบสอบถามโดยผู้วิจัยส่ง และรับ แบบสอบถามด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ และ ส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลไปยังโรงเรียนที่เป็นแหล่งข้อมูล และดำเนินการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ในโรงเรียนแต่ละแห่งเพื่อให้เป็นผู้ประสานงาน ติดตามในการส่งและรับแบบสอบถาม จากทั้งหมด 118 โรงเรียน มีโรงเรียน ส่งแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 95 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.51

การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับการมี วินัยและค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการ มีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ ตอนบน ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (Coefficient of Variation) ค่าคะแนนต่ำสุด (Minimum) ค่าคะแนนสูงสุด (Maximum) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป และใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับการปฏิบัติหรือเป็นจริงน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับการปฏิบัติหรือเป็นจริงน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับการปฏิบัติหรือเป็นจริงปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับการปฏิบัติหรือเป็นจริงมาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับการการปฏิบัติหรือเป็นจริงมากที่สุด

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ตัวแปร ที่สังเกตได้ โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์ ของตัวแปรเพื่อนำผลไปตรวจสอบความ กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยโปรแกรม สำเร็จรูป SPSS for WINDOWS

3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบ ความสอดคล้องกลมกลืนระหว่างรูปแบบกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีสถานศึกษาเป็นหน่วย ในการวิเคราะห์ ซึ่งใช้การวิเคราะห์เส้นทาง อิทธิพล (Path Analysis) โดยโปรแกรม LISREL8.52 เพื่อเป็นการตรวจสอบความตรง

ของรูปแบบ (Model Validation) โดยใช้วิธีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Measures) เพื่อทดสอบความตรงโดยภาพรวมทั้งหมดของรูปแบบซึ่งพิจารณาจากค่าสถิติดังนี้

3.1 ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi – Square Statistics) ถ้าค่าไคสแควร์มีค่าต่ำหรือมีค่าใกล้เคียงกับค่าองศาอิสระ (Degree of Freedom) แสดงว่ารูปแบบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.2 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index : GFI) โดยดัชนี GFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 และ 1 ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 1 มากเพียงใด แสดงว่ารูปแบบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น

3.3 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) โดยดัชนี GFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 และ 1 ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 1 มากเพียงใด แสดงว่ารูปแบบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น

3.4 ดัชนีมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (Standardized Root Mean Squared Residual = SRMR) ดัชนี SRMR เป็นดัชนีบอกความคลาดเคลื่อนจากการเปรียบเทียบระดับความกลมกลืนของโมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดัชนี SRMR มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้ามีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าโมเดลตามสมมติฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.5 ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ (Root Mean Squared Error of Approximation = RMSEA) เป็นค่าสถิติจากข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยว

กับค่าไค-กำลังสองว่าโมเดลลิสเรลตามสมมติฐานมีความเที่ยงตรงไม่สอดคล้องกับความจริงและเมื่อเพิ่มพารามิเตอร์อิสระแล้วค่าสถิติมีค่าลดลงเนื่องจากค่าสถิติตัวนี้ขึ้นอยู่กับประชากรและชั้นของความอิสระดัชนี RMSEA มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้ามีค่าต่ำกว่า 0.05 หรือไม่เกิน 0.08 แสดงว่าโมเดลตามสมมติฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4. นำเสนอค่าอิทธิพลของตัวแปรในโมเดลโดยแสดงอิทธิพลทางตรง – ทางอ้อม (Direct – Indirect Effect) และอิทธิพลรวม (Total Effect) ของตัวแปรที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคม

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย ครั้งนี้ มีผลการวิจัยโดยสรุป ดังนี้

1. ระดับการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน มีระดับการมีวินัยโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าระดับการมีวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ และด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน มีค่าอิทธิพลรวม Beta = 0.65 รองลงมา ปัจจัยด้านสภาพครอบครัวของนักเรียน ส่งผลทางตรง

และทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน มีค่าอิทธิพลรวม $Beta = 0.39$ ปัจจัยด้านจิตลักษณะของส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน มีค่าอิทธิพลรวม $Beta = 0.20$ และ ปัจจัยด้านการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน มีเส้นทางส่งผลทางตรงโดยไม่มีเส้นทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน มีค่าอิทธิพลรวม $Beta = 0.15$

3. ลักษณะของรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบนที่สร้างขึ้น มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องสมมุติฐานซึ่งกำหนดไว้ว่า ระดับของวินัยนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาผลรายด้านพบว่าทุกด้านมีระดับการมีวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ และด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ผลดังกล่าวอธิบายได้ว่าสอดคล้องกับนักวิจัยหลายท่านที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนและนักศึกษาในประเทศไทย เช่น กฤษณา ดอนทอง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ระดับวินัยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับวินัยและปัจจัยที่สามารถทำนายวินัยของนักเรียน

นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐมผลการศึกษาพบว่าวินัยของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐมในด้านความเป็นผู้นำความรับผิดชอบความเชื่อมั่นในตนเองและการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคมมีคุณธรรมและจริยธรรมพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเกือบทุกข้ออยู่ระดับปานกลางยกเว้นด้านความเป็นผู้นำอยู่ในระดับมากและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับวินัยของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐมด้านนักเรียนนักศึกษาด้านครอบครัวด้านสถานศึกษาและด้านครูผู้สอนพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปัจจัยด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับสูงมากมีความสัมพันธ์กับวินัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัจจัยด้านนักเรียนนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยด้านครอบครัวกับปัจจัยด้านสถานศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับวินัยของของนักเรียนนักศึกษา ส่วนปัจจัยที่ดีที่สุดสามารถทำนายการมีวินัยของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐมได้แก่ปัจจัยด้านครูผู้สอนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สามารถทำนายได้ร้อยละ 65.61

นอกจากนี้ ธนวุฒิกเกียรติไพบุลย์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการประพฤติดวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามทัศนะของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดนครราชสีมาผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนะเกี่ยวกับการประพฤติดวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดนครราชสีมาโดยรวม

และรายด้าน 4 ด้านมีจำนวนปานกลางคือ ด้านการแต่งกายด้านการเรียนด้านกิจกรรมายาทและด้านการเสพสิ่งเสพย์ติดแต่ในด้านความประพฤติเสื่อมเสียและด้านการก่อความไม่สงบในสังคมมีการประพฤติผิดวินัยจำนวนน้อยครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนะเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโดยรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้านไม่แตกต่างกันแต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนะต่อจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ประพฤติผิดวินัยของนักเรียนในด้านประพฤติเสื่อมเสียและด้านการก่อความไม่สงบในสังคมมากกว่าทัศนะของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนอยู่ในระดับชั้นต่างกันมีทัศนะเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่ประพฤติผิดวินัยโดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้านไม่แตกต่างกันแต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทัศนะต่อจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ประพฤติผิดวินัยด้านการเสพสิ่งเสพย์ติดมีจำนวนมากกว่าทัศนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่า พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียน เรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสภาพครอบครัวของนักเรียน ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักเรียน และปัจจัยด้านการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนตามลำดับ ดังนั้นโรงเรียน หรือสถานศึกษาควรให้ความสำคัญ

และมุ่งเน้นในการพัฒนาระเบียบวินัยของนักเรียน ซึ่ง กาญจนา ศรีกาพลินธุ์ (2544 : 7) ได้อธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของวินัยนักเรียนไว้ว่า โรงเรียนหรือสถาบันศึกษาทุกแห่ง จำเป็นจะต้องสร้างเสริมและปลูกฝังนักเรียนของตนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง สามารถประพฤติปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียน และของสังคมทั่วไป สามารถควบคุมดูแลตนเอง และสังคมส่วนรวมให้อยู่ร่วมกันได้ด้วยความสะดวก อันจะมีผลทำให้โรงเรียนสามารถดำเนินกิจการต่าง ๆ ไปด้วยความสงบเรียบร้อย และนักเรียนเองก็สามารถทำการศึกษาเล่าเรียนได้ด้วยความราบรื่น ปราศจากความเดือดร้อนวุ่นวาย อันเกิดจากการที่นักเรียนขาดวินัย ยิ่งกว่านั้นการที่โรงเรียนสามารถปลูกฝังให้นักเรียนของตนให้สามารถประพฤติปฏิบัติตนในแนวทางที่ถูกที่ควรด้วยตัวของเขาเอง ย่อมจะช่วยให้นักเรียนเจริญเติบโตเป็นพลเมืองดีของประเทศต่อไปด้วยดีอันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ตนเอง และแก่สังคมส่วนรวมในอนาคต สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ หงษ์แพง (2549 : 21) ที่ได้สรุปเกี่ยวกับความสำคัญของวินัยนักเรียน ไว้ว่า โรงเรียนหรือสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานด้านวินัยนักเรียน ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้มีวินัยในตนเอง เพราะเมื่อนักเรียนมีวินัยในตนเองก็สามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบแบบแผนได้ ก็จะช่วยให้นักเรียนเติบโตเป็นพลเมืองดีของชาติเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมในระบอบประชาธิปไตยของไทยให้มีความสงบเรียบร้อยและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ส่วน กฤษจา ดอนทอง (2549 : 54) ก็ได้สนับสนุนแนวความคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน

ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของครูในการพัฒนา
ระเบียบวินัยให้กับนักเรียนนักศึกษาว่า
ครูมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความมีวินัยของ
นักเรียนนักศึกษา ในฐานะที่เป็นผู้ช่วยเหลือ
ดำเนินการให้เด็กประพฤติเป็นไปตามระเบียบ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูทุกคนในโรงเรียนก็ควร
ที่จะมีส่วนร่วมรับรู้ เข้าใจ และพิจารณาระเบียบ
ของโรงเรียนร่วมกัน ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้
แสดงออกพร้อมทั้งยอมรับฟังความคิดเห็นและ
การกระทำของผู้เรียน ครูมีความกระตือรือร้น
ที่จะสอนและให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการ
วางแผนกิจกรรมการเรียนและการประเมินผล
เป็นต้น นอกจากนี้มีนักวิจัยในต่างประเทศ
เอ็ดดี้ (Eddy, 1988 : 4505-A) ได้วิจัยและ
สรุปไว้ว่า การรับรู้ของครูและนักเรียนที่มีต่อ
สภาพแวดล้อมของโรงเรียนและระเบียบวินัย
ของนักเรียน การรับรู้ของครูและนักเรียนที่มีต่อ
สภาพแวดล้อมของโรงเรียนและระเบียบวินัย
ของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ และ มอร์ริช (Morrish, 2000 : 112)
ได้เสนอแนวทางการบริหารงานวินัยนักเรียนใน
โรงเรียนให้มีประสิทธิภาพโดยผู้บริหารจะต้องมี
ภาวะผู้นำ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการ
พัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน ผู้บริหารจะ
ต้องเตรียมความพร้อม และรับผิดชอบ
ต่อกระบวนการที่จะนำไปสู่การพัฒนาวินัย และ
ทำให้เกิดความมั่นใจว่าทุกคนและทุกองค์
ประกอบของโรงเรียนให้เต็มด้วยความพร้อม
นอกจากนี้ ผู้บริหารจะต้องมีความเต็มใจที่จะ
ช่วยเหลือครู – อาจารย์ที่ยังลังเลใจ
โดยมีการกิจ ดังนี้) ต้องสร้างความเชื่อหรือ
ทัศนคติร่วมกันในโรงเรียน ภาษาที่ใช้ และความ
คาดหวังทั้งหลาย จะต้องอยู่บนพื้นฐานของวินัย

ที่เป็นทัศนคติในทางบวก) สร้างบรรยากาศ
ในโรงเรียนที่ทำให้ครู – อาจารย์ สามารถแสดง
แนวคิด ความสนใจ และความเห็นที่แตกต่าง
กันได้อย่างอิสระ3) สร้างความรู้สึกในการ
ทำงานเป็นทีม4) เอื้ออำนวยให้เกิดการ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารและ5) ให้พ่อ
แม่ ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการสร้างวินัย

ส่วนปัจจัยที่มีความสำคัญรองลงมาคือ
สภาพครอบครัวของนักเรียน ได้แก่ การอบรม
เลี้ยงดูและความสัมพันธ์ในครอบครัว ก็เป็น
ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย
ซึ่งสอดคล้องกับ สิริทรรธา สายบุญตั้ง (2553 :
บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลการวิจัยพบว่า ปัจจัย
เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพล คือการอบรมเลี้ยงดู
ความวิตกกังวล ความเชื่ออำนาจภายใน-
ภายนอกตน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
เพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และ
สัมพันธภาพภายในครอบครัวตามลำดับ
ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุด คือ
การอบรมเลี้ยงดู ความวิตกกังวล ความเชื่อ
อำนาจภายใน – ภายนอกตน สัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับครู และสัมพันธภาพภายใน
ครอบครัว ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อม คือ
การอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลรวม คือ
การอบรมเลี้ยงดู ความวิตกกังวล ความเชื่อ
อำนาจภายใน – ภายนอกตน สัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับครู และสัมพันธภาพภายใน
ครอบครัว และ วรพรรณบุญวรโชติ (2544 :
17 – 18) สรุปไว้ว่าการอบรมเลี้ยงดูเป็น
กระบวนการในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล
เป็นเรื่องของการถ่ายทอดความคิดความเชื่อ
และวิธีการปฏิบัติของแต่ละครอบครัวการอบรม

เลี้ยงดูจัดเป็นสิ่งแวดล้อมประการหนึ่งของบุคคล ซึ่งแต่ละบุคคลได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมของเขา จากกระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรมการที่บุคคล ได้รับการเลี้ยงดูที่แตกต่างกันจึงทำให้บุคคล ในสังคมมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันการอบรม เลี้ยงดูทางสังคมมิได้มีเฉพาะในวัยเด็กแต่เป็น กระบวนการต่อเนื่องไปตลอดชีวิตของมนุษย์ ผู้กระทำหน้าที่นี้อาจจะกระทำทางตรงหรือ ทางอ้อมก็ได้การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่จะมีผล บางประการต่อพฤติกรรมของเด็กในปัจจุบันและ ศักยภาพของการกระทำในอนาคตพฤติกรรม การแสดงออกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งส่วนหนึ่งเป็น ผลสืบเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ สอดคล้องกับ ลีรินกรณบุญสำเร็จ (2546: 40) ที่ได้ศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ในครอบครัว มีความเกี่ยวข้องกับควมมีระเบียบวินัย ในตนเองของสมาชิกถ้าความสัมพันธ์ไม่ดีย่อม ส่งผลถึงสุขภาพจิตความเชื่อมั่นในตนเองและการ เรียนรู้ทางจริยธรรมซึ่งส่งผลทางลบต่อความ มีวินัยในตนเองถ้าครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดี มีความรักความอบอุ่นมีเหตุผลสิ่งเหล่านี้จะเป็น ตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมควมมีวินัย ให้แก่เด็ก

จากผลการวิจัยครั้งนี้เป็นที่น่าสังเกต เพราะสภาพครอบครัวของนักเรียนควรจะมี อิทธิพลเชิงบวกสูงที่สุดที่ส่งผลต่อวินัยของ นักเรียน เพราะจากงานวิจัยของ สุกันยามะละ โยธา (2550 :16) สรุปไว้ว่า ครอบครัวเป็น สิ่งแวดล้อมมีผลต่อพัฒนาการของเด็กทั้ง ทางตรงและทางอ้อมโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้าน สติปัญญาซึ่งมีความสำคัญต่อการเรียนเป็น อันมากเพราะเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับเก็บ ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมสติปัญญาประกอบ ด้วยความสามารถด้านความเข้าใจความจำ

การแปลความการสร้างความคิดรวบยอด แก่ปัญหาและคิดหาเหตุผลฯสิ่งเหล่านี้คือ เครื่องมือในการเรียนรู้ตนเองแต่สติปัญญา มนุษย์มีธรรมชาติเป็นศักยภาพต้องได้รับ สิ่งแวดล้อมที่ดีจึงเจริญเติบโตได้เต็มที่ สิ่งแวดล้อมที่ดีจะช่วยพัฒนาเด็กให้มีสติปัญญา เต็มตามศักยภาพแต่ในทางตรงกันข้าม สิ่งแวดล้อมที่ด้อยจะยังผลให้สติปัญญาเด็ก ไม่พัฒนาเต็มตามศักยภาพแต่จากผลการวิจัย ครั้งนี้ ปัจจัยด้านสภาพครอบครัวของนักเรียน มีอิทธิพลต่อการมีวินัยของนักเรียน รองจาก สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองหรือพ่อแม่ในยุคปัจจุบัน ไม่มีแนวทาง ในการอบรมเลี้ยงดูลูก เพราะจะต้องทำงานเพื่อ หาเลี้ยงครอบครัว โดยไม่มีเวลาในการอบรม สั่งสอน เรื่องวินัย และพฤติกรรมความเป็นอยู่ใน สังคมให้แก่ลูกหลานอย่างเต็มที่ส่วนปัจจัยอีก ประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีระเบียบวินัยของ นักเรียนรองลงมาตามรายงานผลวิจัยคือ จิตลักษณะของนักเรียนคือความเชื่ออำนาจ ในตนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และลักษณะมุ่งอนาคต และปัจจัยด้านการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน คือพฤติกรรมเลียนแบบและความสามารถในการปรับตัวซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ส่งผลโดยตรง ต่อการมีวินัยนักเรียนและส่งผลต่อจากปัจจัย อื่นๆเช่นสภาพครอบครัวของนักเรียนและสภาพ สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน

3. ผลการศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียน มัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบนจากการ ปรับข้อมูลการวิเคราะห์ครั้งสุดท้าย ได้แบบ จำลองที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และยอมรับได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานและ

มีลักษณะตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยสามารถสรุปได้ว่า

3.1 ปัจจัยด้านสภาพครอบครัวของนักเรียน มีเส้นทางส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียน 4 เส้นทาง ได้แก่ 1) สภาพครอบครัวของนักเรียน – การมีวินัยของนักเรียน 2) สภาพครอบครัวของนักเรียน – จิตลักษณะของนักเรียน – การมีวินัยของนักเรียน 3) สภาพครอบครัวของนักเรียน – การปรับตัวทางสังคมของนักเรียน – การมีวินัยของนักเรียน และ 4) สภาพครอบครัวของนักเรียน – จิตลักษณะของนักเรียน – การปรับตัวทางสังคมของนักเรียน

3.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน มีเส้นทางส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียน 4 เส้นทาง ได้แก่ 1) สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน – การมีวินัยของนักเรียน 2) สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน – จิตลักษณะของนักเรียน – การมีวินัยของนักเรียน 3) สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน – จิตลักษณะของนักเรียน – การปรับตัวทางสังคมของนักเรียน และ 4) สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน – การปรับตัวทางสังคมของนักเรียน

3.3 ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักเรียน มีเส้นทางส่งผลส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียน 2 เส้นทาง ได้แก่ 1) จิตลักษณะของนักเรียน – การมีวินัยของนักเรียน และ 2) จิตลักษณะของนักเรียน – การปรับตัวทางสังคมของนักเรียน – การมีวินัยของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะมีดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนมีผลทางตรงและทางอ้อมเชิงบวกต่อการมีวินัยของนักเรียนมากที่สุด โดยส่งผ่านทางจิตลักษณะ และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน ดังนั้นโรงเรียนหรือสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในเรื่องการส่งเสริมให้นักเรียนมีระเบียบวินัย ซึ่งจากรายละเอียดในตัวแปรที่สังเกตได้คือ อิทธิพลที่มีจากเพื่อนนักเรียน จากครู และจากระบบการบริหารจัดการหรือสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องควรมุ่งเน้นพัฒนา สร้างบรรยากาศ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ซึ่งสามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้มีวินัยให้มากขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้าน จิตลักษณะ และความสามารถในการปรับตัวของนักเรียน ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญทางพฤติกรรมและบุคลิกภาพภายในของนักเรียนส่งผลน้อยเป็นอันดับรองลงมาจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และสภาพครอบครัวของโรงเรียน ดังนั้น โรงเรียนและครอบครัวควรส่งเสริมนักเรียน ให้มีลักษณะดังกล่าว เช่น ความมุ่งมั่นพยายาม ความเชื่ออำนาจในตน มีลักษณะมุ่งอนาคต มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความขยันหมั่นเพียร และความมีวินัย อดทน เพื่อที่สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในตัวนักเรียนและจะได้มีอิทธิพลทางอ้อม

ผ่านปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่จะทำให้นักเรียนมีวินัยมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียน ในภูมิภาค หรือท้องถิ่นอื่น ๆ หรือกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน เพื่อนำข้อค้นพบที่ได้มาเปรียบเทียบความแตกต่างและหาสาเหตุความสัมพันธ์ หรือความแตกต่างหรือเพื่อยืนยันข้อค้นพบและสนับสนุนผลการวิจัยให้มีความน่าเชื่อถือ

2.2 ควรทำวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของโดยการเพิ่มตัวแปร ปัจจัยหรือองค์ประกอบอื่น ๆ เพื่อจะได้ข้อค้นพบใหม่เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาระเบียบวินัยของนักเรียนและมีทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านต่าง ๆ มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤษจา ดอนทอง. (2549). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับวินัยของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม**. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กาญจนา ศรีกาพลินธุ์. (2544). “วินัยนักเรียน.”ใน **สารานุกรมศึกษาศาสตร์**. ฉบับที่ 22(3) : วันที่ 7 – 14 เดือนมีนาคม 2544 กรุงเทพฯ.
- ธัญ วุฒิเกียรติไพบูลย์. (2542). **การศึกษาการประพฤติดวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามทัศนะของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา**. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษานอกระบบ)มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธัญญรัตน์ โพธิสาร. (2548). **ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พงษ์ศักดิ์ นามทอง.(2547).**การปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) เลย : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏเลย.
- ไพฑูรย์ หงส์แพง. (2549). **การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานวินัยนักเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยพิชัย อำเภอปากชม จังหวัดเลย**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) เลย : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550**. เล่มที่ 124 ตอนที่ 47 ก. 24 สิงหาคม 2550 หน้า 1 -127.

- วรพรรณบุญวารโชติ. (2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์**. ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาลังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **คุณธรรมและจิตสำนึกของข้าราชการครู**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สายใจ อางองค์. (2545). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการเข้าสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2553). http://statistic ftp.police.go.th/stat/traffic_jun_2_53.xls. สืบค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2553.
- สิริทรรุ สายบุญตั้ง. (2553). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) เพชรบูรณ์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สิรินภรณ์ บุญสำเร็จ. (2546). **ตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุกันยา มะละโยธา. (2550). **การเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนด้านสติปัญญาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีสภาพครอบครัวและสภาพครูผู้สอนต่างกัน**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Eddy, Thomas Michael. (1988). "Teacher and Student Perceptions of School Environment and Student Discipline," **Dissertation Abstracts International**. 58(12) : 4505-A ; June, 1988
- Morrish, Ronald G. (2000). **The Discipline of Educational Management**. Canada. Print Art Company.